

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple in formal attire. The man is on the left, wearing a white dress shirt and a dark tie, looking towards the woman. The woman is on the right, wearing a white lace dress, a pearl necklace, and earrings, looking back at the man. They are standing close together, almost kissing. The background is a light-colored wall with vertical lines.

Clare Connellyová
Nestoudný
obchod

CLARE CONNELLYOVÁ

NESTOUDNÝ
OBCHOD

PŘEKLAD

ZUZANA ĽALÍKOVÁ

Milá čtenářko,

Říjen je takový zvláštní měsíc. Když jsem tak o tom uvažoval, napadlo mě, že je to snad ten vůbec „nejpřechodovější“ měsíc v roce. Na jeho začátku bývá ještě často docela teplo, doznívá babí léto a dokonce se leckdy dá ještě jet i k moři (a nemusí to být zrovna na druhý konec světa). A na jeho konci už bývá ve vzduchu často cítit sních, protože za pár dnů na bílém koni přijede svatý Martin... Děti mají za sebou už měsíc, měsíc a půl školy, už se smířily s tím, že prázdniny jsou definitivně pryč, do vánočního běsnění ale ještě zbývá dost času, takže předvánoční úklid můžete pustit (zatím) z hlavy.

V podstatě mě asi nenapadá vhodnější měsíc k tomu vzít si dobrou knížku a začít se. A vrátit se v některém napínavém či romantickém příběhu k letním měsícům, nebo naopak předběhnout čas a zamířit do doby, kdy všechno zakryje sních a led. V příbězích, které jsem pro Vás připravil na tento měsíc, najdete dost obojího!

Tak si toho užijte!

S láskou

Váš Harlequin

Clare Connellyová

**NESTOUDNÝ
OBCHOD**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Emergency Marriage to the Greek

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2022

Překlad:
Zuzana Lalíková

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2022 by Clare Connelly
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9427-0 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-9428-7 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-9429-4 (PDF)

PROLOG

Alexandros Zacharidis nikdy nedělal chyby, dnes však jednu udělal – a rovnou největší chybu svého života.

„*Christós*.“

Theresa k němu vzhledla obrovskými jantarovými očima, v nichž se zračila touha, s nevinně různými tvářemi a rty napuchlými vášní.

„Alexi?“ Zmateně se zamračila. „Copak se děje?“

To ho rozzlobilo ještě víc. Jak jen mohla nechápat, co se v něm odehrává?

Omráčeně na ni zíral s rukama v bok, nádherné nahé tělo vystavené na odív.

Při pohledu na něj a s vědomím toho, k čemu mezi nimi právě došlo, se začervenala.

„Nemělo se to stát,“ zavrčel.

Stiskla rty – rty, kterými ho ještě před několika minutami líbala na hrud' a smyslně ho ochutnávala...

Tiše zasténal a vzpomínku na právě prožité okamžiky vášně raději zahnal. „Byla to chyba.“

„Vůbec tomu nerozumím.“ Posadila se. „Proč ti najednou vadí, že jsme to spolu udělali?“

„Byla jsi panna,“ sykl, aniž by se jí dokázal zadívat do očí. Už bylo tak dost hrozné, že se vyspal s mladší sestrou svého nejlepšího kamaráda. Horší bylo, že

byl její první. A úplně neodpustitelné, že k tomu došlo v den Stavrosova pohřbu.

Zatímco čekal na její odpověď, v duchu si nadával, jak mohl být tak sobecký a hloupý.

Sklopila zrak a do očí se mu nepodívala. To ho rozeznilo ještě víc.

Nemělo k tomu dojít, její vina to však nebyla. Nebo přinejmenším *jen* její vina.

Došel k ní a pevně ji objal.

„Měla jsi mi to říct.“

„Mě to... nenapadlo,“ zašeptala ztěžka, jako by potlačovala slzy.

Alex neměl rád překvapení a už vůbec nerad dělal chyby. A teď jednu udělal.

Tohle je učiněná noční můra, posteskl si v duchu.

„Zatraceně, Thereso, co sis myslela, když ses za mnou rozhodla přijít?“ obořil se na ni, rozzlobený na ni stejně jako na sebe. „Víš, kdo jsem. *Jaký* jsem. Proč jsi za mnou na tryzně za svého bratra přišla?“

„Já jsem... myslela...“ Bílá jako stěna se rozhlížela po ložnici, jako by hledala na jeho otázku odpověď, kterou sama neznala.

„Oslovila jsi mě na tryzně. Navrhl jsem, abychom si promluvili v soukromí, a pozval jsem tě do své ložnice. Myslel jsem, že jsem dal jasně najevo, co chci. Nebo jsi za mnou přišla v naději, že se spolu vyspíme?“

Samotného ho zaráželo, s jak brutální otevřeností s ní hovořil. Věděl, že by měl přístup k ní zmírnit, avšak nedokázal to. Potřeboval odpovědi. Potřeboval pochopit, proč to udělala.

„*Christós*. Chci to vědět.“ Upřeně na ni hleděl, až nakonec pomalu přikývla.

„Ano,“ hlesla.

„Proč jsi to pro všechno na světě udělala? Byla jsi

panna.“ To slovo vyplivl, jako by to byla nadávka. „Myslela sis, že bych takový ‚dar‘ ocenil? Měla jsi mi říct, že jsi nevinná, Thereso. Nemám zájem být tvůj první. Chápeš, co se právě stalo?“

Otevřela ústa a zakroutila hlavou, až se jí tmavé lesklé vlasy zavlhnily na ramenou.

Z oddanosti vůči Stavrosovi by měl zůstat zticha, Alexe však oslepoval šok z toho, co právě dopustil.

„Sex. Byl to jenom sex. Dělán to s ženami každou chvílí a nic to pro mě neznamená. Vůbec nic. Vždyť jsi ještě malá holka!“ vykřikl.

Theresa sebou úlekem trhla.

Opět se v duchu varoval, že by měl raději zůstat zticha, v žilách mu však bublal vztek, jaký ještě nikdy předtím nepoznal. Pro Alexe byla oddanost důležitá, a ze všeho nejvíc byl oddaný Stavrosovi. Přitom tělo jeho nejlepšího přítele ještě ani nestihlo vychladnout, a Alex svedl jeho sestru...

Otočil se k ní zády, přešel ke zdi a zadíval se do ní. Panikařil. Chtělo se mu zvracet. Bylo mu ze sebe zle. Vyčítal si, že se neovládl.

„Obleč se, Thereso. Měla bys jít,“ zašeptal a bez ohlednutí vyšel z ložnice, zmítaný studem za své chování a nedostatek sebeovládání a vědomím, že nikdy nezapomene na to, k čemu mezi nimi právě došlo. Přísahal si, že dokud bude naživu, už na Theresu nikdy znovu nepomyslí.

Měsíc po jejich společné noci jí zavolal. Theresa to vůbec nečekala a naprosto ji to zneklidnilo. Během krátkého telefonátu s ní mluvil věcně a neosobně. V jeho hlasu nebylo ani stopy po vášni, již spolu té noci sdíleli, ani po vzteku, jenž z něj sálal, sotva vášněň opadla.

„*Jak se ti daří?*“

Měla pocit, že jí srdce snad vybuchne. „Alexi? Proč mi voláš?“

„*Před měsícem jsme se spolu vyspali,*“ připomněl jí netrpělivě.

Zrychlil se jí tep.

„A?“ šeptla.

„*Měla ta noc jisté následky?*“

V tu chvíli pochopila, proč se jí rozhodl po takové době zavolat.

Zavřela oči a zavrtěla hlavou, přestože ji nemohl vidět. „Ne, neměla.“

V telefonu bylo chvíli ticho a pak zamručel. „*To jsem rád. V tom případě je po všem.*“

Hrdlo jí svírala hořkost. „Opravdu to bylo tak hrozné?“

Čekala. Ticho se táhlo. „*Ano, agapé. To bylo.*“

Zavěsil.

Theresa byla ráda, že si o tom promluvili po telefonu, protože kdyby za ní přijel osobně, právě teď by v jejích očích viděl slzy.

Zadívala se do dálky a v žaludku se jí usadilo odhodlání.

Stavrosova smrti ji zničila a noc s Alexem jí úlevu od zármutku nepřinesla. Spíš naopak, způsobila jí další trápení.

Nehodlala však dovolit, aby ji to zničilo. A už ani svým rodičům nedovolí, aby se k ní chovali jako k malé holce. Byl to její život a chtěla ho oběma rukama popadnout za pačesy – a především chtěla zapomenout, že Alexandros existuje. Chtěla zapomenout na jeho doteky a dokonalé chtělo. Chtěla si ho vymazat ze vzpomínek i života.

Vždy byla tvrdohlavá a nyní byla za tuto svoji vlastnost vděčná, protože jí pomůže dostat rozhodnutí.

Už nikdy na Alexandrose nepomyslí.

PRVNÍ KAPITOLA

Tessa si pořád nemohla zvyknout na to, že jí prsteník už nezdobí snubní prsten, přestože od rozvodu uplynul už rok.

Díky bohu za rozvod, pomyslela si uštěpačně, protože kdyby musela po boku toho strašného muže, za něhož se ve své naivitě provdala, strávit ještě byť jen jediný den, nejspíš by si lehla na zem stočená do klubíčka a rozplakala se zoufalstvím.

Přesto však dál hleděla na holý prst, zatímco kabi-
na výtahu stoupala stále výš až do nejvyššího patra jednoho z aténských mrakodrapů. Namlouvala si, že se jí žaludek svírá rychlým stoupáním a ne tím, že se poprvé po čtyřech letech co nevidět ocitne tváří v tvář Alexandrosu Zacharidisovi. A rozhodně ne vědomím, s jakým návrhem za ním přichází.

Koneckonců když se to vezme kolem a kolem, půjde čistě o obchod, a to byla pro Alexandrose Zacharidise druhá přirozenost.

Bezmyšlenkovitě si z kloubu seškrábala zaschlou bílou barvu, která jí dnes ráno ukápla na kůži, zatímco se při práci na krajinomalbě snažila obrnit před tím, co jí dnes v této budově čekalo.

Co když moji nabídku odmítne?

Noc, kterou spolu strávili, jí změnila život. Nejen protože se Alexandros stal jejím prvním milencem

a že k tomu došlo krátce po smrti jejího milovaného bratra – a Alexova nejlepšího kamaráda. Ale protože se jí Alex odjakživa líbil a hrozilo, že se její city k němu změní v něco docela jiného. Mnohem vážnějšího a hlubšího.

Alex jí však zlomil srdce. Nebo si v tu dobu myslela, že právě tohle udělal. Dnes už byla příliš rozumná na to, aby věřila v lásku. Od oné společné noci se změnila. Už nebyla tak naivní ani důvěřivá jako před lety.

Dveře výtahu se otevřely a odhalily rozlehlou halu s podlahou z leštěného betonu, s lustry visícími ze stropu a recepcí s třemi recepčními. Okna za nimi nabízela oslňující výhled na město, jenž působil jako dílo mistra malíře. Tessa se však kocháním nezdržovala. Soustředěná na úkol, který před ní ležel, došla k recepci.

„Dobrý den,“ pozdravila trochu nejistě. „Je pan Zacharidis přítomný?“

Nejbližší recepční se na Tessu zamračila a zadívala se do monitoru svého počítače. „Dobré odpoledne. Máte domluvenou schůzku?“

„Ne.“

„V tom případě mě to mrzí, slečno, ale pan Zacharidis je velmi zaneprázdněný,“ vysvětlila omluvně, nápomocně však dodala: „Pokud byste chtěla, můžu vám zkusit domluvit termín na příští týden.“

Tessa však nedokázala vyhnat z hlavy titulní stránky dnešních novin a webových stránek bulvárů. Důvod její návštěvy nepočká ani den. Její otec měl podlomené zdraví a jeho stav se zhoršoval každým dnem. Pokud bude její hrozný bývalý manžel vykládat bulvárním plátkům další lži, bála se, že by to zdravotní stav jejího otce zhoršilo ještě víc. Nechtěla o otce přijít jen proto, že se jí bývalý manžel mstil za žádost o rozvod.

Neměla v povaze stát si za svým. To, že toho byla

nyní schopná, jen dokazovalo její zoufalství. „Věřím, že si na mě najde čas.“

Recepční se viditelně zarazila, jako by nebyla na odpor návštěvníků zvyklá, a Tessa toho využila.

„Prosím.“ Naklonila se ke slečně za pultem. „Řekněte mu, že jsem tady.“

Bylo vidět, že recepční váhá.

„Jmenuju se Tessa Anastakosová,“ dodala Theresa s nadějí, že pokud bude Alex vědět, kdo za ním přišel, určitě ji okamžitě přijme.

„Tessa Anastakosová,“ zopakovala recepční, jako by se snažila vybavit, jestli jí to jméno má něco říkat. Náhle vyskočila ze židle. Jméno Anastakosových bylo známé nejen v Aténách, ale po celém světě. „Jistě, slečno.“ Téměř se rozběhla ke dveřím na opačné straně vstupní haly.

Tessa trpělivě počkala.

Recepční se po chvíli vrátila s dobrou zprávou. „Měla jste pravdu, pan Zacharidis vás hned přijme.“

„Děkuju vám.“ Snažila se působit klidně, přestože se jí svíral žaludek a zmítaly jí emoce.

Před čtyřmi lety svedl Alexe a Tessu dohromady zármutek. Na jediný dokonalý, kouzelný okamžik se cítila klidná, uzdravená, a pak se od ní Alex odtáhl, viditelně znechucený tím, k čemu mezi nimi došlo. Její panenství ho překvapilo, za jeho chladem však stálo mnohem víc. Tessa byla Stavrosova mladší sestra, v níž Alex do té doby viděl jen malou holku, jak jí také neopomněl mnohokrát připomenout. Proto dnes, po letech od oné osudné noci, váhala, jak Alex přijme ji i její neobvyklou nabídku.

Znechutí ho můj návrh? Přistoupí na něj z oddanosti vůči mé rodině? dumala.

Zmítala jí nejistota, proto raději veškeré pochybnosti silou vůle vyhnala z hlavy.

Pokud to má vyjít, musím myslet pozitivně, připomněla si v duchu.

V rámci přípravy na dnešní schůzku napsala Tessa snad tisíc seznamů s přehledem důvodů, proč její návrh dává smysl. Jen si o Alexandrovi nic nezjišťovala, proto když jí recepční otevřela dveře a Alex se k ní otočil, měla pocit, jako by do ní narazil kamion.

Bože.

Poklesla pod ní kolena a žaludek se jí sevřel, navenek však zachovala klid a přátelsky se pousmála, přestože měla pocit, že každou chvíli omdlí. Před očima se jí míhaly vzpomínky na jejich společnou noc.

„Měla jsi mi říct, že jsi nevinná, Thereso,“ vyčetl jí Alex rozhněvaně. „Nemám zájem být tvůj první. Chápeš, co se právě stalo.“

Sevřel ji za nadloktí a zadíval se jí do očí, jako by ji pohledem pobízel, ať konečně pochopí, co se jí snaží vysvětlit.

„Sex. Byl to jenom sex,“ ucedil. „Dělám to s ženami každou chvíli a nic to pro mě neznamená. Vůbec nic. Vždyť jsi ještě malá holka!“

Při vzpomínce na jeho krutá slova sebou trhla. Tehdy se mýlil. Bylo jí dvaadvacet, a ačkoli si zachovala naivitu a nevinnost, nebyla malá holka a měla po krk toho, že na ni všichni takhle nahlízejí.

„Thereso.“ Oslovil ji plným jménem, jako to vždy dělával její bratr. Bodlo ji u srdce.

„Všichni mi říkají Tesso,“ sdělila mu. Mávla rukou a opět přitom střelila pohledem po svém holém prsteníku. „Jak se máš, Alexi?“

Jeho výsměšný výraz jí neunikl, proto zaváhala, a když mu pohled klesl na její ňadra a pak ještě níž na boky a opět ho zvedl k jejím očím, málem pod ní kolena poklesla úplně. Prohlédl si ji pomalu

a důkladně, aby ji zneklidnil. Věděla to. Přesto měla pocit, jako by jí pod kůží hořely ohničky. I po letech ji dokázal rozpálit jediným pohledem.

„Mám se dobře, děkuju za optání, Thereso.“ Opět ji oslovil plným jménem s podtónem cynismu v hlasu. Zrychlil se jí tep.

Chystám se udělat obrovskou chybu?

Dobíral si ji a vysmíval se jí. Neměla na to náladu. Právě teď se jí po nejnovějším rozhovoru s Jonathánem pro nejprodávanější bulvární časopis v zemi smála celá Evropa.

Trhla sebou.

„Jestli se mi hodláš vysmívat, můžu zas jít,“ oznámila úsečně, připravená svou výhrůžku splnit.

Přimhouřil oči a Tesse se málem zastavilo srdce.

Dnes si do práce oblékl námořnicky modrý oblek šitý na míru. Sako měl přehozené přes opěradlo kancelářského křesla a rozhalenka bílé nažehlené košile mu odhalovala silný krk. Oblečení mu obepínalo metr pětadevadesát vysokou postavu se širokými rameny a vypracovaným břichem. Vybavila si, jak ho líbala na hrdlo, a zrychlil se jí tep.

Nejvíc jí však bral dech jeho obličej.

Spali spolu v době, kdy jí bylo dvaadvacet. Byla nevinná a naivní, *malá holka*, jak to o ní prohlásil, holka, která vinou přehnaně ochranných rodičů nevěděla o světě vůbec nic a o mužích a sexu ještě méně, přestože studovala ve Velké Británii, rodné zemi své matky, a univerzitu navštěvovala v New Yorku.

Nyní, o čtyři roky později, byla starší a moudřejší. Vždyť se dokonce i vdala! A do Alexe se zamilovala kdysi dávno, proto reakci svého těla na jeho blízkost nečekala a vůbec se jí nelíbila.

Jeho tvář ji vždy fascinovala. Při jakýchkoli

emocích jako by se mu ve tváři pohnuly stovky droboučkových svalů. Tmavě hnědé oči mu při vzteku téměř zešedly a při smíchu zezlátly. A ve víru vášně oči zavíral docela a pootvíral rty...

„Asi byla chyba sem přijít.“ Události posledních let si na Tesse vybraly daň. Byla citově vyčerpaná, a přestože se rozhodla sem neohroženě přijít, sama nevěděla, jestli je připravená na příval emocí, který by ji zaplavil, kdyby ji Alex odmítl.

Nebo její nabídku přijal!

Nehybně vyčkávala, zatímco jí bloudil pohledem po obličejí a všimal si všech změn, k nimž v její tváři za poslední roky jistojistě došlo. Hleděl jí do karamelových očí a na plné červené rty, až zrak opět sklopil k jejímu výstřihu a sjel jím přes její pas a úzké boky až k botám s červenou podrážkou, kterými si dnes ráno při oblékání rozhodla dodat odvahu.

Opět se jí zadíval do očí. Zorničky mu plápolaly žárem, jaký u něj nečekala.

„Co kdybys mi řekla, proč jsi přišla?“ vybídl ji. Složil si paže na široké hrudi a zdůraznil tak své vydouvací se svaly.

„Já...“ Jakkoli jí to nebylo podobné, nenacházela slov. Polkla a pokusila se soustředit.

„Naposledy jsme se viděli před čtyřmi lety,“ připomněl jí s chladným nezájmem. „Přišla jsi na společenskou návštěvu? Poptat se, jak se mám a co je u mě nového? Nebo chceš probrat něco konkrétního?“

Tak už mu to řekni!

„To druhé,“ přiznala a vykročila k němu. S každým krokem na sobě cítila jeho pronikavý pohled. Posadila se naproti němu, úhledně přehodila nohu přes nohu a ruce složila do klína, aby nebylo poznat, jak se jí třesou nervozitou.

„V tom případě prosím. Poslouchám.“ Stále k ní